

06 Ὁκτωβρίου.

† Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'.

† Ἑρωτηίδης μάρτυρος. Ἑχρος πλ. δ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [**καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι**]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν,
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

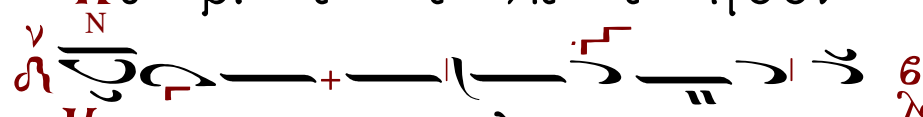
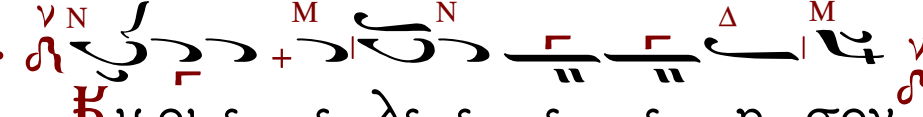
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

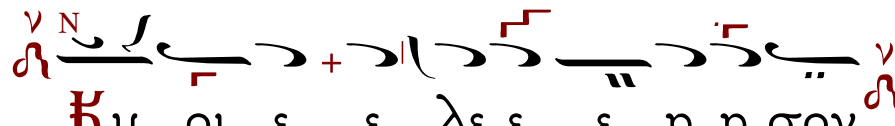
ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Δ

7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^η

9. ^ν ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

11. ^ν ^N ^Δ ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Δ

12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε ^ν ^Δ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρὰ στ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠχος ᾠ Πα

^πχ^B
^πq
 Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προ ο ος σε ε
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε
 ε κε κρα α ζα προ ος σε ει σα α κου
 σο ο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον
 μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
 ε νω πι ο ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις
 τω ων χει ει ει ρω ω ω ω ων μου θυ σι
 ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο
 μα τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε
 ρι τα χει λη μου
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι αις

^B
⁶_λ **Κ**υν αν θρωποις εργαζομενοις την
 α νο μι αν ^Δ και ου μη συνδυασωμε
 τα των εκλεκτων αυτων ⁶_λ

^B
⁶_λ **Π**αι δευσει με δι και ος εν ελεει και ε
 λεγξει με ⁶_λ ε ελαιον δε αμαρτωλου ^Δ
 μη λιπανατωτην κεφαλην μου ⁶_λ

^B
⁶_λ **Ο** τι ε τι και η προσευχη μου εν
 ταις ευδοκiais αυτων ^Δ κατεποθησαν ε
 χομενα πετρας οικριται αυτων ⁶_λ

^B
⁶_λ **Α**κουσονται τα ρηματα μου ο τι
 η δυνθησαν ⁶_λ ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα

νε λεις την ψυ χην μου

Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στησαν το μοι και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μα ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε

γω ε ως αν πα ρελ θω

⁶_λ ^Δ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
^Δ_λ φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η
⁶_λ θην
⁶_λ ^B Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
^Δ_λ η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
⁶_λ απαγγε λω
⁶_λ ^B ^Π ^B ^ο Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα
⁶_λ μου και συ εγνωσ τας τρι βους μου
⁶_λ ^B ^Δ_λ Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο
⁶_λ μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
⁶_λ ^B Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πεβλεπον και ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με

ϵ^B_λ

 πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

Ε ΕΣΤΙΝ Ο ΕΚ ΖΗΤΩΩΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ

The first staff of music contains the notes for the first line of the hymn. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of the following notes: C4 (quarter), D4 (quarter), E4 (quarter), F#4 (half), G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (half), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (half). Below the staff, the Greek text "πα Συ ει η ελ πεις μου με ρι ις μου η" is written.

εν γη ζωντων ⁶

The musical notation consists of a series of notes and rests on a four-line staff. The notes are mostly eighth notes, with some beamed together. There are also rests represented by horizontal lines. Above the staff, there are some small symbols, possibly indicating breath marks or phrasing. Below the staff, the Greek text 'Προ σχέες προς την δε η σιν μου' is written.

ο ο τι ε ταπεινω θηνσφοδρα

ϵ_{γ}^B + Δ γ
 Ρυσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Β ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ^Θ

^B
⁶_λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ_λ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ_λ ε ως
 ου αν τα πο δως μοι ⁶_λ
^M ^B
⁶_λ **Ε** κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
 ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
 μου ⁶_λ
^Δ ^B
⁶_λ **Γ** ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον
 τα ^Δ_λ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶_λ

ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι
ον

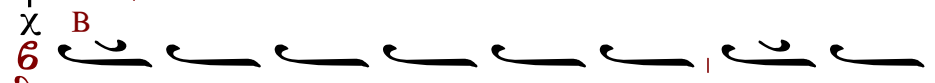
Τῇ πιστῇ ἀπιστία σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἐπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλων, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρυόμεθα.

Σπῆχος. Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας
μεχρι νυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον
Κυ ρι ον

Ο Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς θεόφροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, διπλὴν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐβόησε· Σὺ Θεός μου

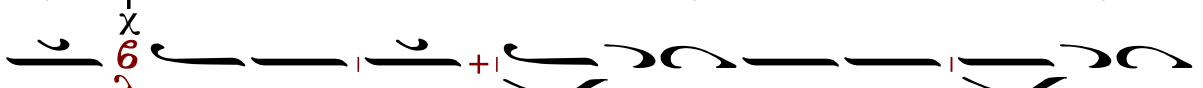
ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι' ἐμὲ σὰρξ γενόμενος.

Προσόμοια ἕτερα. ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχος. ^χ_λ ^B **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος ^χ_λ και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις ^χ_λ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ ^χ_λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του ^χ_λ

Ὡσπερ μαργαρίτην σε, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνιμήσατο, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας, τοὺς ἠπορημένους, καὶ τῇ πενία τῶν δεινῶν, συγκεκριμένους Θωμᾶ ἀπόστολε· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐν αἰνέσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Στίχος. ^χ_λ ^M ^B **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ε ^χ_λ νη ε παι νε σα τε αυ τον

παντες οι λαοι

6
λ

Ἰνδῶν κατελάμπρυνας, πᾶσαν τὴν γῆν
ἱερώτατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε φωτίσας γάρ
ἅπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας,
τούτους ἐν Πνεύματι σοφέ, εἰδωλικούς τε ναοὺς
κατέρῳραξας, ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς
δόξαν καὶ αἴνεσιν, Ἐκκλησίας

Στίχος.

6
λ

B

0

τι ε κραται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας και η α

λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω να

6
λ

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευρὰν
ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τραύματα, ἅπερ
ὁ Ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀπιστίαν,
μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ
ἐβόησας· Σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ σὲ δοξάζω
φιλάνθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς
πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν.

Ἦχος λ π Πά.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Ὡς υ πη ρε ε τη η ης του ου Λο
 ο ο γου και της αρ ρη η η του σαρ κω σε
 ε ω ω ως α α αυ του βυ θον σο φι ι ι ας
 ε ζη η η η ντ λη η η η σας Θω μα α α
 Α πο ο στο ο ο λε τω γαρ κα λα
 μω ω του ου ου Στα α αυ ρου α νι χνε ε ευ
 ων εκ του βυ θου ου της α α πα α α της ψυ

χα ας ε ζω ω γρη η η σας ο ο θεν τη
 σα γη η η νη των ων σωων δο ογ μα α α των
 πα σαν ε φω ω τι ι σα ας την οι οι κου με
 ε ε ε νην και τω φω τι της γνω σε ε ως
 τας των Ιν δων ε ζο φω με ε ε να
 ας ψυ υ υ χας κα τε λα α α μ πρυ υ υ
 υ νας δι ο της δο ξης τη λαυ γως Χρι στου
 κα α τα α τρυ υ υ υ φων α αυ τον ι κε
 ε ε ε τε ε ε ευ ε ε λε η θη η ναι
 τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην
 Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
 α α α Πα α αρ θε ε ε νε τις μη α
 νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
 ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον ο γαρ
 α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι
 ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος εκ
 σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
 η η λθεν α α φρα α στως σαρ κω ω ω θεις

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ.

φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ωπος δι ι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συ γ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

ⲛⲓⲛⲓⲙⲱⲱⲱⲱⲛ
η η η μ ω ω ω ω ν

Δ
✂

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α γι
 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ζι ο ο ον
 σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι
 αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε ου

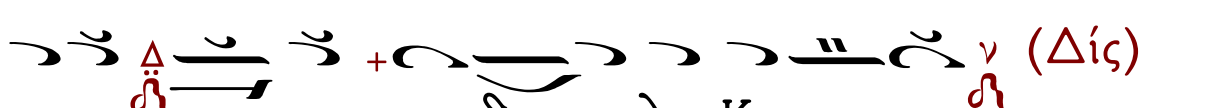
06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ.

ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

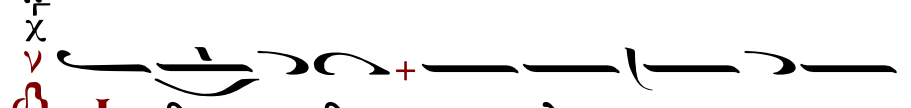
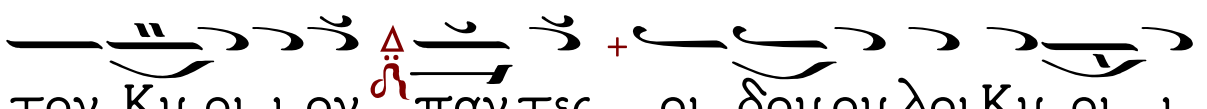
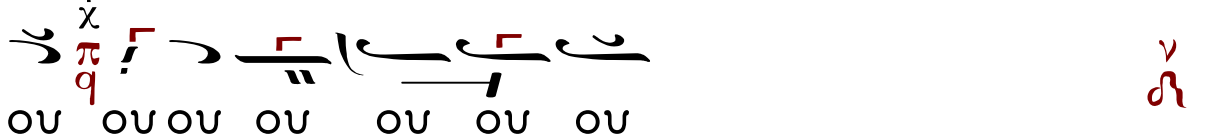
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος λδ Νη

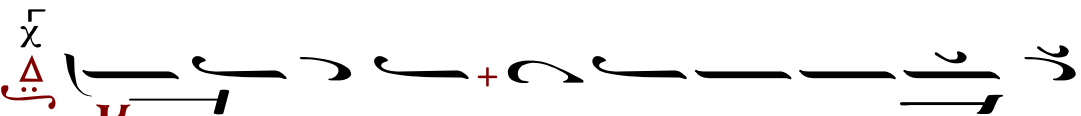
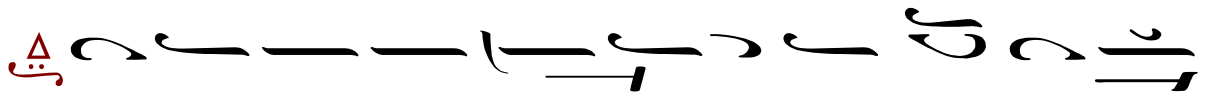
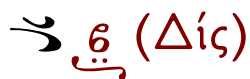

 δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 δου δη ευ λο γει ει τε
 του Κυ ρι ι ον παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
 ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ώχος δ'.

Ώχος δ' Δί

Ἄ.
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
Ἄ.
ον
Ἄ. (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Προκείμενον.

ᾠχος 4 Πα

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
 ξει με πα σας τας η με ρας της ζω ης μου
 (Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον γλῆς ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
 τα δι ω ξει με πα σας τας η με ρας της ζω
 ης μου ου ου

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Προκείμενον.

Ἦχος λ̣η̣ — — — — — Κε̣

^{λ̣}
^{χ̣}
^{η̣} **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
 με ^{ν̣} και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
 με ^{χ̣} (Δίς)
^{η̣}

Στίχ. **Ο** Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{λ̣}
^{χ̣}
^{η̣} **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τι
 σου σω σον με ^{ν̣} και εν τη δυ να μει σου κρι
 νει ει εις με ^{λ̣} ^{χ̣} ^{η̣} ^{χ̣}
 ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.
Προκείμενον.

Ἦχος λ̣ ΒΟΥ

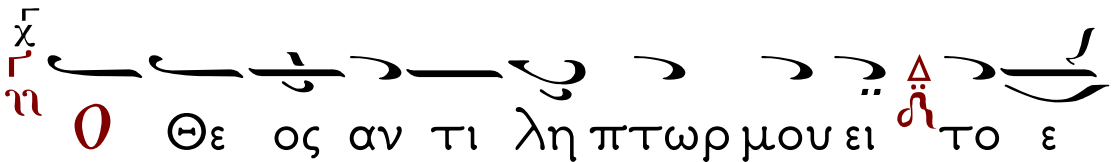
Ἦχος λ̣
 Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην

Στίχ. Ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τά ὄρη,
ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦχος λ̣
 Η βο η θει α α μου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

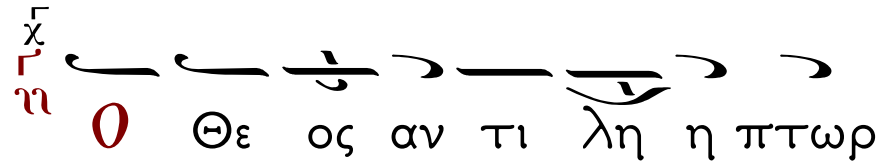
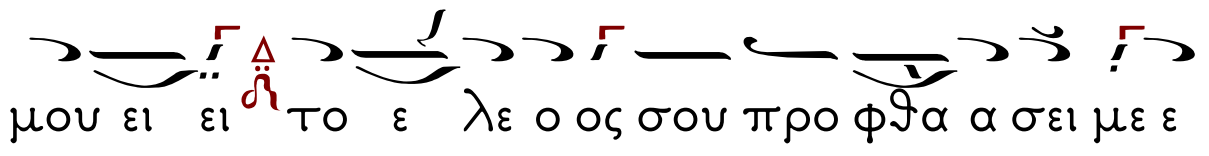
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.
Προκείμενον.

Ἦχος Βαρύς ᾠ

 Θε ος αν τι ληπτωρ μου ει το ε

 λε ο ος σου προ φθα α σει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.
 Θε ος αν τι λη η πτωρ

 μου ει ει το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 21-24, δ' 1-6).

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῶρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' Αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ ποιούμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ Αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ, ἐν Αὐτῷ μένει καὶ Αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. Καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ

τοῦ κόσμου λαλοῦσι καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. δ' 11-16).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη Αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν Αὐτῷ μένομεν καὶ Αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. δ' 20-21, ε' 1-5).

Ἀγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστί· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' Αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ Αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ Αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ

δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τὸν ἀποστολὴν παρὰ Κυρίου λαβόντα, καὶ ἐξελθόντα εἰς τὰ ἔθνη Ἀπόστολον, εὐλαβῶς εὐφημήσωμεν κράζοντες· χαίροις, ὁ κήρυξ τῆς ἀληθείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ψεύδους οὐράνιος· χαίροις, ὁ τοῖς σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, Εὐαγγελίου ἐξανατείλας τὸ φῶς· χαίροις, ὁ ἐν τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, τοῦ σκολιοῦ πολεμήτορος, κατατρώσας πᾶσαν ἐπίνοιαν. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρῆσίαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτὸν καθικέτευε, Θωμᾶ μακαριώτατε.

Ὁ αὐτός.

Ῥραιώθησαν οἱ πόδες σου ψαλμικῶς, Θωμᾶ θεομακάριστε· τὴν ὑπερέχουσαν γὰρ πάντα νοῦν εἰρήνην, Χριστὸν τὸν Θεόν σου καὶ Κύριον, εὐηγγελίσω τοῖς ἀγνοοῦσιν ἔθνεσι· διὸ καὶ Αὐτοῦ ἀκριβῆς μιμητής, διὰ μαρτυρίου ἀγωνίσματος ἐγένου, ἐν Αὐτῷ ἀνδρείως θριαμβεύσας, τοῦ αἰῶνος τούτου τὸν ἄρχοντα· ὅθεν παρρῆσίαν ἔχων πολλήν, ὡς Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς καθικέτευε, ἵνα τύχωμεν διὰ σοῦ, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως.

Ἦχος β'.

Χριστῷ ἠκολούθησας ΘωμἈ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ Τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Ὁ αὐτός.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, ΘωμἈ τοῦ εὐκλεοῦς Ἀποστόλου, δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ δακτύλῳ ψηλαφήσας, τὴν λογχευθεῖσαν τοῦ Δεσπότης πλευράν, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀπαντήσας, τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας τὸ χάρισμα, ἐκ νυκτὸς πλάνης τῶν εἰδώλων, πρὸς φωτισμὸν ἐπανήγαγε ἔθνη, φωτίσας πλείστους τῇ ἐπιγνώσει Χριστοῦ, τοῦ ἀναστάντος ἐκ τάφου, καὶ σώσαντος τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, χορείαν εὐσεβῇ συγκροτήσαντες, ΘωμἈν τὸν Ἀπόστολον, ἀξιοχρέως μακαρίσωμεν, ὅτι αὐτοῦ ὁ φθόγγος εἰς τὸν κόσμον ἐξήστραψε, καὶ τὸ ἀπήχημα τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς

διελήλυθε, διδάσκων πάντας προσκυνεῖν ἀληθῶς, τὴν ἐν τρισὶ προσώποις μίαν Θεότητα. Αὐτήκοος γὰρ καὶ αὐτόπτης, τοῦ Διδασκάλου γενόμενος Χριστοῦ, ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκοπίασεν, ἀφειδήσας κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅθεν νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῆς αἰδίου μετέχων εὐφροσύνης, ἡμῖν αἰτεῖται τὰ κρείττονα, ἐν παρρησίᾳ χαρίσματα.

Ἦχος δ'.

Τῆς γνώσεως τῷ θείῳ πυρί, τὴν ψυχὴν καταυγασθεῖς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότης μιμητῆς γέγονας, ὡς ἔννομος Μαθητῆς, Θωμᾶ Ἀπόστολε. Τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγησας· ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐξοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ Θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεόν, αἰεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐξοφωμένης ὀψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν τῆς ἀλείας βυθὸν καταλιπὼν, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν Αὐτῷ πάντας ἐζώγησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε. Διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἡλῶν τὰς ἀπειλὰς,

τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'.

Εκ λογχονύχτου πλευρᾶς, θεολογίας ἀπαντλήσας τὰ νάματα, τῇ οἰκουμένη Ἀπόστολε Θωμᾶ, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως καὶ σοφίας, τὰς μυστικὰς πηγὰς ἐξέβλυσας· ἐκ Σιὼν γὰρ προελθὼν, ὡς ἥλιος νοητὸς τῆς εἰρήνης, εὐηγγελίσω τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν ἐξ ἀπιστίας ταῖς λόγχαις ἐκληρώσω τὴν χάριν, τῆς τοῦ Διδασκάλου ἀναστάσεως. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε ἐκτενῶς ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Σπήχον, Σπικχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἡ λιγυρόφθογγος κινύρα Ἀπόστολε, ἡ πᾶσι τῆς ἀληθείας, τὰς ἡδυπνόους μολπὰς, Πνεύματι ἐν Θείῳ μελωδήσασα· αὐτοῦ τῆς κενώσεως, ἀηδὼν ἡ γλυκύλαλος, ἡ σωτηρίας, τὴν ὥδην κελαδήσασα, εἰς οὐράνιον, τῶν ψυχῶν περιποίησιν· ἄσμα τὸ λιγυρόφθογον, τῆς ἄνωθεν γνώσεως, δι' οὗ Θωμᾶ ἀσεβείας, αἱ ἐπῳδαὶ κατηργήθησαν. Ἀεὶ οὖν δυσώπει, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν πίστει, ὑμνολογούντων σε.

Σπήχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Χαίροις ἐκ λογχονύκτου πλευρᾶς, θεολογίας τοὺς κρουνοὺς ἀρυσάμενος, καὶ μέγας τῆς εὐσεβείας, ἀναδειχθεὶς ποταμός, ἐξ Ἐδὲμ τῆς ἄνω προχεόμενος· Χριστοῦ ὁ τὸ κήρυγμα, πιστευθεὶς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τούτου μύστης, θεηγόρος γενόμενος, θείας χάριτος, ἐπιπνοία Ἀπόστολε· πλῆθος ἀνθρώπων μέγιστον, ὁ πλάνης ῥυσάμενος, καὶ τῷ Κυρίῳ ἀρμόσας, διὰ πολλῶν Θωμᾶ θλίψεων. Ἀεὶ οὖν δυσώπει, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν πίστει,

μακαριζόντων σε.

Σπῆχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Χαίροις ὁ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὴν πανοπλίαν ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, καὶ πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, ὁ ἐκποδὼν ὦ Θωμᾶ, τῇ αὐτοῦ δυνάμει ποιησάμενος· ὁ λόγον τῆς χάριτος, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἐγκατασπεύρας, παγκαρπίαν εἰς κρείττονα, ὡς πανάριστος, μιμητῆς τοῦ Δεσπότη σου· λόγχαις λαβὼν τὸ πλήρωμα, ζωῆς τε τῆς ἄνωθεν, καὶ ἐν αὐτῇ νῦν χορεύων, σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι· μεθ' ὧν ἐκδυσώπει, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀνευφημούντων σε.

Δόξα Πατρί...
Ἦχος λ. Πα.

Π
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι

Τα θει α ε πο πτευων Χριστου ου τη
η ης σο ο φι ι ι ας νο η τος α α
να α δε δει ει ζαι κρα τη η η η ρ μ ν σ τι ι κως
Θω μα α α Α πο ο στο ο ο λε εν
ω των πι στων αι ψυ χαι αι ευ φραι αι αι αι
νο ο ο ο ν ται τη γαρ θει α σα γη νη
του Πνε ευ μα α τος λα ους α νει ει ει λ κυ

υ υ υ υ σας εκ βυ θου της α α α πο γνω
 ω σε ε ε ε ως ο θεν εκ Σι ων ως πο
 τα μος της χα α ρι ι το ο ος ε ε ζη η ηλ
 θες τα σα α α εκ βλυ υ υ ζων εν θε α
 δογ μα α τα ει εις τη ην συ υ υμ πα α σαν
 κτι ι ι ι σιν δι ο του Χρι στου τα πα
 θη ε ε εκ μι μου ου ου με ε ε ε νος
 την πλευ ρα αν ε ε ε λο ογ χε ε ευ θης
 και εν τω γνο ο ο φω εις δυ υ υ υ σα ας της
 α αφ θαρ σι ι ι ι ας αυ τον ι κε ε
 ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λε η θη η η η
ναι αι τα α α ας ψυ χα α α α ας η
η η ημων

^Π
^Δ
^Γ
^Π
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην

Θεοτοκίον. ^Π
 Ο ποι η της και λυ τρω της μου
 Πα να γνε Χρι στο ος ο ο ο Κυ υ
 ρι ι ι ος εκ της σης νη δυ ος προ ε ελ
 θων ε με εν δυ σα α με ε νος της πρωην
 κα τα α α ρας τον Α δα α αμ η η λευ θε
 ε ρω ω ω σε δι ο ο σοι Πα α α
 να γνε ως του θε ου Μη η τρι ι ι τε και Παρ
 θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ.

σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι
ρε του ου Αγ γε ε ε λου χαι ρε Δε σποι
να προ στα σι α α ακαι αι σκε πη και σω τη
ρι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω
ω ω ων

Δ
✂

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον
 τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.
 Ὦχος γ'.

Ἄ πο ο στο λε Α γι ε Θω μα
 πρε σ βευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι
 να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ
 χαι αις η η μων

Δόξα. Ἐτερον.

Ὦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐκ πλευρᾶς λογχονύχτου δαψιλῶς
 ἀρυσάμενος, τῆς θεολογίας τὴν χάριν,
 θεορρήμον Ἀπόστολε, τοῖς ἔθνεσι κατήγγειλας
 τρανῶς, Κυρίου τὸ σωτήριον Θωμᾶ, καὶ
 ἐσφράγισας ἐν τέλει μαρτυρικῶ, τὴν θείαν
 ἀποστολήν σου. Δόξα τῷ σὲ καλέσαντι Χριστῷ,
 δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ κηρυχθέντι
 διὰ σοῦ, κόσμου τοῖς πέρασι.

χ
π
q

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

π
q

Θεοτοκίον. π
q

Του Γα βρι ηλ φθεγ ζα με νου σοι

Παρ θε νε το χαι αι ρε συν τη φω νη ε

σαρκου το ο των ο ολων Δεσποτης εν σοι

τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος

Δαυ ιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου

ρανων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ζα

τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ζα τω προ

ελ θο ον τι εκ σου δο ζα τω ε λευ θε ρω

σαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου

π
q

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,

ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα.

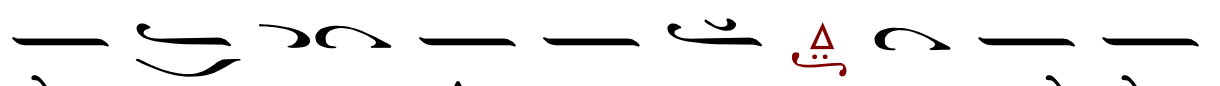

 Τὸν ευ λο γου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

 Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε

 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ

 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα

 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη

 Δε ε σπο τα α α

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.